

GAZETA LWOWSKA.

W Poniedziałek

N^{ro}. 116.

9. Października 1820.

Wiadomości krajowe.

Z Wiednia d. 28. Września. — Względem dalszego pobytu Najjaśniejszego Dworu w Peszcie zawiera gazeta wychodząca w Budzie z d. 24. Września co następuje: Najjaśniejsi Cesarstwo bawią tu ciągle. Większą część dnia 20. t. m. przebyli N. Cesarstwo wraz ze wszystkimi wysokimi Osobami w pobliższym Promontorium u Jego Królewiczowskiego Mei Xięcia Albrechta Sasko-Cieszyńskiego, iedli tam obiad, oglądali tamże iakoteż i na wyspie Csepel różne osobliwości natury, byli obecni zabawom krajowym, między innemi łowieniu wyczów na wyspie wspomnioney, co wszystko urządzić kazat Królewiczowska Mość Xiąże Albrecht iako właściciel tego Państwa dla przyjęcia Najjaśniejszych gości. W dniu następującym nieposłużyła pogoda, deszcz padał, Jego Cesarzowska Mość poświęcił ten czas sprawom Państwa i dawał posłuchanie. Cesarzowiczowskie Mcie, Arcy-Xiąże Następca i Franciszek, zwiedzili obadwa razem d. 21. obóz, a popołudniu sam Cesarzowiczowska Mość Franciszek obejrzał nowe koszarzy artyleryi. Dnia 22. przed południem Cesarzowiczowska Mość Arcy-Xiąże Następca Tronu, w towarzystwie swojego Wielkiego Ochmistrza, Hrabiego Bellegarde udał się do starey Budy i oglądał tamże wojskowe urządzenia; pod ten czas Cesarzowiczowska Mość Arcy-Xiąże Franciszek zaszczycił obecnością swoją w towarzystwie Szambellana swojego P. Görög i swego nauczyciela, bibliotekę i wszystkie Muzea Uniwersytetu Królewskiego.

Dnia 19 iak inż doniesiliśmy był pierwszy popis wojskowy w obecności N. Pana, Cesarzowskich i Królewskich Xiążąt w obozie pod Pesztem. W dniu tym czyniły obroty bataliony grenadierów Soupera i Pireta, tudzież pułki: Lotaryński Kirassyerów i Huzary Palatyna. Nazajutrz popisywały się znowu przed N. Panem i innemi wysokimi Osobami pułki: Huzary Frederyka Wilhelma, lekkie dragony Nostiza, Dragony Toskańskie i

Kirassyery Walmodena. Najjaśniejszy Pan ponowił oświadczenie swojego zupełnego zadowolenia z powodu postawy, dokładnych obrotów i w każdym względzie z dobrego stanu wojska, które w imieniu całego wojska Austriackiego wystawiło we wszystkich poruczeniach zrzeczność swoją do podziwiania i sprawdziło wyszczególnienie i dawną jego sławę. Obozem dowodzi iak inż wiadomo Królewiczowska Mość Arcy-Xiąże Ferdynand d'Este; pod nim Marszałkowie Porucznicy: Hrabia Radetzki, Baron Splenyi, Baron Kroyher, Baron Mariani i Hrabia Civalart, tudzież wielu Brygadyerów.

Wiadomości zagraniczne.

Ameryka Hiszpańska.

Jenerałny Kapitan Nowey - Granady Mac - Gregor pozwolił nie tylko osiadać żydom w tym kraju, ale oraz i używać wszystkich praw politycznych właściwych innym obywatelom i wolnego wyznania ich Religii.

Portugalia Brazylia i Algarbiia.

Oto są najnowsze wiadomości względem stanu rzeczy w Portugalii, które Monitor zawiera z d. 16. b. m. „Podług najnowszych i najpewniejszych wiadomości z Lizbony z d. 3. Września poruszenie działy przez wojsko w Oporto nie zostało naśladowane w Stolicy; wojska rozłożone na leżach w północnej części Królestwa nierówne liczniesze iak owe będące na północy, nie poszły za tych przykładem, lecz przeciwnie daly iawne zapewnienia wierności. W pośród tych okoliczności, Reicyncia stosownie do prawa udzielonego sobie przez pełnomocnictwo, ogłosiła zwołanie Stanów (Cortes), aby się naradzić z nimi nad potrzebami chwilowemi i mógłi cemi się przedsięwziąć środkami. Przez to postępowanie najszcześliwszych oczekują skutków.“

Dziennik rozpraw z d. 15. udziela

względem wypadków Portugalskich co następuje:

„Pospieszamy udzielić wiadomości i objaśnień o powstaniu Portugalskiem, z pewnego pochodzących źródła a zawartych w liście odebranym z Lizbony z daty 3. t. m.“

„Wybuchło powstanie w Oporto niezroziąto się daleko za to miasto, ponieważ stolica Królestwa, Prowincye Tras-os-Montes, Beira-Alta, Alenteio i Algarbia a mianowicie twierdzą Elvas nie miały zupełnie udziału do powstania.“

„Pewną jest rzeczą, iż Jenerał Hrabia Amarante Gubernator Prowincyi Tras-os-Montes zgromadził swoje woyska i postanowił wyruszyć przeciwko Oporto. Jenerał Victoria dowodzący w Prowincyi Beira, i Jenerał Lobo Gubernator twierdzy Elvas najdzielniejsze przedsięwzięli środki; Reienicya z niewzruszoną stałością sprawnie swoje powierzone sobie od Króla obowiązki, i wszystkich będących w rękę mocy używa sposobów dla nawrócenia obłąkanych umysłów i wstrzymania powstania.“

„Z resztą należy się bardzo strzedz i nie zawierzać przesadzonym wiadomościom, które rozszerzano nieustannie o Portugalii, i niewypuszczać z pamięci tego, iż podczas, gdy głoszono, że Lizbona wystawioną była zgromozdzeniu i że płynęła krew dwóch tysięcy ofiar stolica ta zupełnie doznawała pokoju.“

Dziennik rozpraw z d. 17. Września zawiera wiadomości z Lizbony do d. 6. t. m. podług którego do wspomnionego dnia zupełna spokojność w tem mieście panowała i niezaszły najmniejsze poruszenia rewolucyjne.

W Falmouth odebrano wiadomość z Oporto sięgającą do d. 31. Sierpnia przez okręt, który tamże zawiął. Pod ten czas rozchodziła się wieść w Oporto, że Jenerał Pamplona, który chciał przeciwko powstańcom wyruszyć, opuszczony został od swojego woyska w Aveyro i że pułk 11 stołcey w Leyra zaprzysięgł Konstytucyę; równie mowiono wtedy, że Margrabia Amarante Gubernator Prowincyi Tras-os-Montes oświadczył się przeciwko rokoszonom.

Dziennik narodowy w Oporto z d. 28. Sierpnia zawiera wiele aktów przystąpienia do uchwał tanczney Junty tymczasowey, ogólnie zaś z Prowincyi Entre Minho e Douro, z czego wniesć można, że powstanie to nawet w Prowincyach północnych Tras-os-Montes i Beira mało lub żadnych nieuczyniło postępów.

Hiszpania.

Wiadomości z Madrytu datowane pod d. 1. Września umieszczone w Dzienniku Państwowym donoszą, że słyhać tam o nowej zmianie w Ministeryium. Mowioną o wystąpieniu Ministra Skarbu Arguellas. Minister Woyny nie był jeszcze mianowany. Usunięcie tego Ministra (Margrabiego de las Amarillas) obchodzili Officerowie załogi Pampelunskiej uczęta. Okręt przybyły do Radyxu miał przynieść wiadomość, że w Buenos-Ayres ogłoszoną została Konstytucyia.

Konstytucyonista z d. 23. Sierpnia donosi, iż na d. 20. t. m. było pierwsze publiczne posiedzenie towarzystwa naukowego Hiszpańskiego: Atheneum, na którym było obecnych wiele osób płci obcicy. P. Martin Ferando zagaikł takowę mową względem pożytków towarzystw patrioetycznych i literackich i wpływu płci piękney na obyczaje i kraiowe urzędzenia; poczem P. Santiago Sonan odczytał obszerną i uczoną rozprawę o sądach przysięgłych; posiedzenie zamknął P. Jose Joaquin de Mora wezwaniem do płci piękney.

Wyrok Stanów (Cortes) zapadły w sprawie Margrabiego de Castelar (obacz numer 207/105 gazety naszej) dał powód wielu podrażnym Officerom do podania przełożen Stanom (Cortes), w których oskarżają częścią Rząd, częścią swoich Naczelników o naruszenie Konstytucyi. Z resztą ani Rząd ani Stany (Cortes) nie mogły jeszcze oznaczyć, który Trybunał ma sądzić Margrabiego. Stany (Cortes) odsętaią zawsze rozstrząszenie to do Rządu a ten do Stanów.

Codziennie odbierają Stany (Cortes) prośby od właścicieli gróntów, których dzierżawcy wykładają sobie nowe prawa, iakby owym właścicielom gróntów nie byli obowiązani płacić z dzierżawy. Podobnego oporu doznaje Rząd przy poborze podatków, przywiązanych do dziesięcin duchownych. Dochody pochodzące z cła i różnych monopoliiów zmniejszyły się mocno, ponieważ pomimo ponownych rozkazów nie udało się Rządowi zapobiedz przemycaniu i wstrzymać publiczną sprzedaż tabaki.

Podług wiadomości z Walencyi, wydał Rząd rozkazy przewiezienia Jenerata Elia do Katalonii, gdzie przeciwko niemu ma się rozpocząć sprawa. Jenerałay Kapitan Walencyi dla spełnienia tego rozkazu, żądał dwóch pułków pod swoje rozkazy, ponieważ obawiał się, aby mieszkańcy Walencyi nie sprzeciwiali się odiazdowi Jenerata Elia. Obawa

ta nie była bezzasadną; albowiem gdy po ponowionych rozkazach Rządu miał być odesłany Elío tylko pod zastoną gwardyi narodowej, oparł się Lud, przyszło do utarczki krwawey, przyczem zginąć miało 60 ludzi z gwardyi narodowey.

Stany (*Cortes*) uchwaliły wyrok względem pensyi uwolnionych urzędników cywilnych i wojskowych. Pensya największa dla Oficerów najwyższego stopnia ma być 5000 ZR. Urzędnicy cywilni otrzymają po wysłużeniu 12 do 20 lat połowe ostatecznie przez nich pobieranej pensyi, po 20 aż do 30 lat dwie trzecie części, a którzy służą więcej iak lat 30 całą pensyę. Pensyie tych, którzy nie pobierają więcej nad 7 do 800 ZR. nie będą zmniejszane. Pensjonaryusze obrachowawszy czas, który jeszcze wedle podobieństwa do prawdy żyćby mogli, żądać mogą zebrania ogólnej pensyi iako kapitału i za takowy kupić dobra narodowe.

Stany (*Cortes*) dały już zezwolenie czterem posiadaczom majoratów sprzedania dóbr składających takowe.—Kommissyia Stanów (*Cortes*) wniosła, aby przyrzeczenia uczynione przez Quiroga i Riego ich wojsku tak były uważane, iakoby je sam Naród uczynił.

Wielu Deputowanych przełożyło, by w przyszłości w sprawach kościelnych nieposyłano pieniędzy do Rzymu.

Municypalność miasta Kadix u rozporządziła, aby statny świętych znajdujące się dotąd na placach publicznych przeniesione były do kościołów i nigdy w przyszłości nie były podobnie stawiane; również zakazano procesy nocnych i składek nie mających zamiaru dobroczynności.

Stany (*Cortes*) przyjęły napis na pieczęci swojej: *Sic erat in factis*. Herb, wystawia księgę Konstytucyi na ułomku słupa.

Z Barcelony donoszą, że Jenerał Milans del Bosch towarzysz Jenerała Lascego przybył tamże; Jenerał ten uszedł był od zagrożony sobie śmierci. Zwłoki Lascego przywieziono z Maiorki i pochowano je niedawno z nroczyością.

Namieniliśmy we wczoraszey naszej gazecie o wskazaniu na wygnanie z Madrytu Jenerała Riego wraz z innemi znacznymi członkami klubu Fontara de Oro, co potwierdza się przez obszerniejsze wiadomości z pomienionej stolicy z d. 6. Wrzesnia, za które Monitor Paryzki nieiako zaręcza.

Wiadomo, że Jenerał Riego, przybywszy do Madrytu z powodu odebranego pow-

tórnie rozkazu, aby udał się na miejsce przeznaczenia swojego do Gallicyi i rozpuścić będący korpus na wyspie Leonu, nadaremnie starał się w tej mierze odmienić postanowienie Króla i Rządu. W skutek tego starań odebrał nowe rozporządzenie dla poddania się rozkazowi, co atoli żadnym sposobem nie zgadzało się z zamiarem Jenerała i stronnictwa które go ścigało; wszystkich przedsięwzięto środków, ażeby zapewnić skutek swojego oporu, by więc wzbudzić namiętności i stronnikom podać broń w ręce udał się Riego na d. 31. Sierpnia wieczor do teatru, mniej uważny by się tam nie wystawił w sposobie śmieszny, zaśpiewał piosnkę i powtórzył onę kilka razy chcąc iey nauczyć będących na parterze, którey strofy kończyły się w wyrazach prostych. Pieśń ta we dwa dni później dała powód do rozruchu grożącego krw. rozlewem. Dnia 3. Sierpnia był znowu Riego na uczci-daney mu przez towarzystwo patriotyczne, na którey atoli nie chciał być Jenerał Quiroga, naganiając postępowanie swojego towarzysza.

Tego samego wieczora dano w teatrze Xiążęcym przedstawienie na część Riego; było to nowa sztuka: Henryk III. Król Kastylii, nieodznaczająca się niczem innem, iak tylko mnóstwem przystawców rewolucyjnych. W tem wszczęła się mocna sprzeczka między naczelnikiem politycznym i Riego, ten hałas zmusił go do opuszczenia loży municypalności. Naczelnik polityczny oświadczył parterowi, iż aktorowie nie będą śpiewać żądanej piosnki, ponieważ nie była obwieszczona afiszami i zakazat aktorom. Nastąpił straszny zgielk inż chciano wdrzeć się do loży naczelnika politycznego, widziano gołe pałasze, zebrała się podwoyna straż teatralna, ponabiano broń na ulicy; zamknięto przedstawienie a naczelnik polityczny udał się pod zastoną do pałacu.

Ostatni ten wypadek przekonał Rząd o potrzebie trzymać na wodzy zgromadzenia Ludu i na d. 4. uczyniono przełożenie Stanom (*Cortes*) w celu ściesnienia swawoli tak zwanych towarzystw patriotycznych. Przełożenie to niezwycajnem ieszcze sposobem w tém zgromadzeniu, większością głosów odesłano do Kommissyji; tymczasem Rząd osadził następujące przedsięwzięcie środki: Jenerał Riego pozbawiony został swojego miejsca iako Jenerałny Kapitan Galicyi i wskazany na wygnanie do Oviedo miejsca swojego urodzenia; podobnież Pułkownik San Miguel, tegoż Adjutant autor iego odezwy, do Zamery; Jenerał Velasco, Gubernator Madrytu, do Valladolid, Pułkownik Artyleryi Man-

zanaros, do Katalonii, a Kapitan Nunez do St. Sebastian.

D. 5. chciał Riego stanąć przed krakami Stanów (Cortes) i zrobić im przełożenie, ponieważ tego nie dozwolono przestał ie Sekretarzem tego widziału. Stany (Cortes) dalekie od przyjęcia tego, zgodziły się zupełnie na środki przez Rząd przedsięwzięte.

D. 6. rano o godzinie 4. udał się Jenerał Riego pod zastoną 20 ludzi jazdy do Asturyi. Podczas sześciodniowego pobytu Jenerała Riego w Stolicy panowało nieustannie zamieszanie i silenia się, nie minęła żadna noc bez spisku i rozwiązania projektów; natłok był nieustanny, Rząd zawsze zgromadzony, załoga ciągle pod bronią. Szcześnie przedsięwzięto stosowne środki, a wszyskie usiłowania stronnictwa żądającego odwołania Riega rozbili się na wytrwałości sposobu myślenia mieszkańców, zmordowanych podobnie rozruchami i dobrem postępowaniu 10 tysięcy załogi, którą żadne intryki uwieść nie mogły.

Twierdza Hiszpańska Ceuta na brzegach Afryki była na d. 9. Sierpnia w niebezpieczeństwie ognia, który rozżożyli Maurowie, zagrażał on magazynowi prochowemu; atoli załoga zrobiła wycieczkę i wcześniej jeszcze ugasiła ów ogień.

Wielka Brytania i Irlandya.

Na posiedzeniu Izby Wyższej z d. 4. i 5. po wyluchaniu P. Ludwika Dumont badano 22 świadków przeciwko Królowey, których wyszystkie zeznania ściągają do nie przystoynego i powiększney części obrzydliwego zachowania się z Berganinm. Na końcu (jak dalece te wiadomości dochodzą) badano pewnego Sachę, który blisko rok zostawał w służbie Królowey podówczas Xiężney Walii i jako koniuszy. Sądzą, iż skoro się ukończy badania świadków przeciwko Królowey, Attorney Jenerał odczyta całe dotychczasowe postępowanie w tęg sprawie i Izba odroczoną zostanie na dwa lub trzy miesiące, aby Królowa miała czas uczynić przygotowanie do obrony.

Na posiedzeniu Izby Wyższej z d. 6 b. m. dąno Attorney Jenerał, iż wielu świadków z okolicy Lugano mający ważne uczynić zeznania przeciwko Królowey iadąc do Londynu, dowiedziawszy się o obelgach wyrządzonych podrzednikom pod czas ich przybycia do Down, powrócili nazad z Beauvais będąc już na drugiej stacyi z tęg strony Paryża. Gdy wiadomość ta doszła do An-

glii, posłano natychmiast za nimi dla uspokojenia ich i zniewolenia do powrotu. Ponieważ przezto zayść mnsi zwłoka, zatem Attorney Jenerał widzi się bydź obowiązany udzielić Izbie tęg okoliczności i zapytać się: czyliby z powodu wyraznego żądania, dla dokładnego rozpoznania miniejszey sprawy nie było zgodne z zamiarem zawiesić postępowanie prawne do przybycia tych świadków. — P. P. Brougham i Denman sprzeciwili się temu wnioskowi; a po długich rozprawach rozwiązanie tęg pytania odłożono do dnia następnującego. Dnia tegoż 7. Września, po utworzeniu posiedzenia, oświadczył Attorney Jenerał, że podług odebranych wiadomości z Medyiolanu przybycie świadków wspomnianych ieszcze bardziej spóźnione bydź może, zatem odstępuje od swojego wczorayszego wniosku. — Stosownie więc do tęg oświadczenia rzekł P. Brougham, iż śledztwo to uważa za ukonzone i żądał, aby raz ieszcze stawiony był Maiocchi dla uczynieniu mu wzajemnego pytania. Po cżem zabrał głos Sollicytor Jenerał, w celu odczytania całego prawnego postępowania, które nie było ieszcze skończone przy oddaniu gazet Londyńskich wieczornych pod prasę na d. 7.

Kuryier życzy szczęścia mieszkańcom części miasta, w której mieszka Królowa (St. James - Square) z powodu, że pospólstwo dokuczające im od dawna krzykiem i hałasem zmniejsza się codziennie; w d. 5. większa część pospólstwa składała się w owej okolicy z Polycyantów. Gazeta Globe donosi, że oddział gwardyi konney postawiono przy wnyściu do St. James Park, dla zastolenia Xięcia Wellingtona i innych Parów przeciwko nieprzyzwoitościom, których doświadczali od pospólstwa, udając się do Parlamentu i na powrót.

Po przeczytaniu całego postępowania w sprawie przeciwko Królowey przez Sollicytora Jenerała w Izbie Wyższej na d. 7., zwrócił mowę swoię Lord Kanclerz do P. Broughama i chciał się dowiedzieć czyli zaraz rozpocznie obronę Królowey, lub czyli żądać będzie do tęg czasu? — Po wzajemnych oświadczeniach rzekł P. Brougham, iż w tęg mierze musi dopiero zasięgnąć rozkazów Królowey i dla namyslenia się żąda odłożyć to do południa dnia następnującego, co też i dozwolono.

Na posiedzeniu z d. 8. oświadczył P. Brougham, iż natychmiast przystąpić chce do obrony. — Lord Kanclerz zapytał potem: czyli gotów jest do stawienia swoich świadków? — P. Brougham odpowiedział bar-

to słabem głosem, iż może bydź, rzekł: może bydź, że tylko dwie klasy będzie świadkami; z których jedni będą mogli zaraz bydź świadkami; względem zaś drugich będzie żądał czasu. — Lord Lauderdale uznał rozstrzygnięcia to za nie należyte, iak dalece ostatnia klasa świadków stanąć ma na udowodnienie obrony Królowej; albowiem, gdy obrońca Królowej mówi, iż badanie świadków przynajmniej w części zwleka na czas pozniejszy, więc Izba słuchałaby tylko twierdzeń bez dowodów. — Lord Kanclerz przystąpił do swego zdania, i oświadczył, że postępowanie przetożone przez Pana Brougham jest przeciwne zasadom fundamentalnym prawodawstwa. Dozwolony zostanie wszelki czas zdawający się bydź potrzebny Królowej; atoli obrona nie może bydź żadnym sposobem rozstrzygnięta od badań świadków. — Do zdania tego przystąpił Lord Liverpool, po czym Lord Kanclerz wniósł: aby Izba oświadczyła obrońcom prawnym Królowej, iż wolno im zaraz rozpocząć obronę, pod warunkiem, aby oraz wprowadzili i wszystkich świadków; w razie zaś gdyby tego nie mogli uczynić, zostawiony im będzie potrzebny do tego czas. — Wniosek ten przyjęto po nie iakich rozprawach 163 głosami przeciwko 60. — Lord Brougham żądał potem czasu namyślenia się do dnia następującego rano godziny 10.

Listy prywatne z Londynu donoszą, że P. Brougham żądał dwóch miesięcznego czasu i takowy został mu dozwolony.

Kommandor Thuisy, sprawujący interesy Zakonu Maltańskiego, ogłasza w gazetach Londyńskich, że Pan Bergami nie jest Kawalerem Maltańskim; wprawdzie otrzymał on krzyż kawalerski w Catania, ponieważ przedstawiono go fałszywie Zakonowi, jako człowieka godnego Stanu i urodzenia; ale wnet się inaczej okazało, upoważniony zatem jest zanieść skargę względem tego oszustwa i protestować się przeciwko godności Kawalerstwa Bergamiego.

Francya.

Monitor z d. 9. Września zawiera wyrok Królewski wydany na d. 1. Sierpnia, mówiący którego cofnione są rozporządzenia z d. 14. Kwietnia 1817, znoszące Sekretarzów Jeneralnych Prefektur, i z d. 6. Listopada t. r. ograniczające liczbę członków rady Prefekturalnej na trzech do póki w téj mierze cofnięcia nie nastąpi. Podług wyżej namienionego rozporządzenia mogą także Sekretarze Jeneralni za upoważnieniem Ministra Spraw

Wewnętrznych i pod zarządem Prefekta zwładywać obwodem głównego miejsca Departamentu. — Rozporządzenie to poprzedza zdanie sprawy Ministra Spraw Wewnętrznych Hrabiego Simeon do Króla, w skutek którego zostało wydane owo rozporządzenie.

Kommissya Izby Parów badała znowu na d. 7. Września 5 świadków i 4 obwinionych. — Dziennik rozpraw zapewnia, że Pułkownik Sausiet aresztowany został nie z powodu udziału do spisku, lecz w skutek wyjątku prawa przeciwko spokojności publicznej i na rozkaz zatwierdzony przez trzech Ministrów; będąc podczas wydania owego rozkazu na wsi przybył i sam stawił się dobrowolnie do więzienia.

Kommissya Izby Parów słuchała znowu na d. 9. Września trzech obwinionych i trzech świadków. — Gazeta Bruxelska „Wyrocznia“ uznała za fałsz wiadomość umieszczoną w gazecie Paryżkiej, iakoby zbiegli z Cambrai Officerowie Legii Sekwany ciągnąc się mieli za prostych żołnierzy do wojska Belgickiego. Nigdy nie przyjmie tak mądry Rząd iakim jest Belgicki w szeregi obrońców wiarotomnych zdrajców. Były Kapitan Gravier, Bouton i Legendre obwinieni o użycie petardy, w skutek wyroku Izby oskarżającej stawieni bydź mają przed Sąd (Assis).

Niemcy.

Gazeta powszechna Niemiecka zawiera następujące treściowe oświadczenie Dworu C. Austryackiego umieszczone już w wielu publicznych pismach względem wypadków Neapolitańskich, które podane zostały Dworom Niemieckim przez za wierzytelniomych u Nich Cesarzkich Posłów: „W Wiedniu, d. 25. Lipca 1820. Najswieższe wypadki w Królestwie Neapolitańskim obiały się widocznym i mocnym iak iakie inne tego rodzaju zdarzenia, które w Państwie dobrze i chwalebnie rządzone, w narodzie spokojnym i z swojego Rządu zadowolnionym, mogły przez iadowity wpływ sekt rewolucyjnych zrzucić mocne wstrząsienia i sprządzić szybki onegoż upadek. Wszakże dowiedziono jest dostatecznie, że same zabiegi Węglarzów bez zwnętrznego popędu, bez żadnego pozor zrzuciły te buntownicze poruszenia, co zmusiły Króla Jmóci Neapolitańskiego w przykréj chwili do złożenia Rządu, rozwiązania istniejących Władz i ogłoszenia krajowi swemu zupełnie obcej, a nawet tam gdzie nłożoną jest, ieszcze nie doświadczonej Konstytucyi, czyli innemi słowy w miejscu praw

nierządu. Jego Cesarska Mość przekonany jest, iż te niespodziewane wypadki uczyniły mocne wrażenie na wszystkich Niemieckich Dworach. Zdarzenie to naucza swym przykładem, iak niebezpieczna jest ważyć lekko i obojętnie działalność tajnych związków i knowanych po tajemnie spisków i iak mądrze postępowali Xiążęta Niemiec przy czuwając i powstając z surowością na pierwsze symptomy kary godnych zamiarów. Najjaśniejszy Cesarz Jegomość zajęty jest szczególnie temi nieszczęśliwemi wypadkami z powodu politycznych i osobistych stosunków, przez bliskie pokrewieństwo z wielu Xiążętami Włoskiemi, i przez położenie geograficzne własnych krajów. Zaprowadzony porządek polityczny rzeczy w roku 1815 za rękomyi wszystkich Mocarstw Europejskich, powołał Austryją na naturalnego stróża i obrońcę publicznej spokojności we Włoszech. N. Cesarz postanowił mocno, uczynić zadosyć swemu wysokiemu powołaniu, oddać każde postępy burzliwych poruszeń od granic swoich i swoich sąsiadów, nie cierpieć żadnego gwałtownego zamachu na prawa, warując traktatami stosunki Xiążąt Włoskich, a jeśli by rozporządzenia ustaw i urzędów krajowych nie ziednały dostatecznej opieki, postanowił użyć siły. Szczęściem terażniejsze położenie Mocarstw Europejskich i duch pokoju, który wszystkich ożywia, zaręcza, że takowe kroki nie sprowadzą zatargów politycznych ani wojny pomiędzy Państwami. Jeżeli pomimo znanej sprawiedliwości i łaskawości N. Cesarza użyłoby wypadło w ostatnim razie owych środków, więc takowe wymierzone byłyby nie przeciwko prawej Władzy, lecz tylko przeciwko zbrojnym rozkoszom. — W takim nawet przypadku, którego niechętnie N. Cesarz dopuszcza, nie chciałby rościć sobie prawa na bezpośrednią pomoc lub przystąpienie ze strony Jego, Niemieckich Związkowych. Potrzebne środki do utrzymania pokoju i porządku we Włoszech nie należą zupełnie przez prawa fundamentalne do oznaczonego wspólnego działania Związku Niemieckiego; Jego Cesarska Mość daleki jest, aby w téj mierze od wspólnie ustanowionych praw fundamentalnych odstępować, owszem gotowy jest do wszystkich nateżeń i poświęceń się, by przypadek takowego wspólnego działania i każde niebezpieczeństwo, któreby go mogło sprowadzić oddał najsilniej od granic obwodu Związku Niemieckiego. Z tą ważną i życziwą jest rzeczą, aby Austryja poświęcając tak powszechnie uży-

taczny i zbawienny przedsięwzięciem staranie i siły, polegać mogła zupełnie na niezachwianym pokoju wewnętrznym Niemiec. Obokkolwiek teraz i w przyszłości zatrudnić może Jego Cesarską Mość los Włoch, N. Cesarz niemniej przez to będzie miał zawsze jednokowy udział do interesów Niemieckich i nie może nie zadosyć swoim obowiązkom w całym obywatelstwie iaku Członek Związku. — N. Cesarz niewymownie zadowolniony i zaspokojony jest, że wyrzec może, iż dopóki Niemiec Dwory kierowane będą owem żywym uczuciem obowiązku włożonego na nich przez tenże i owsym duchem zgody, wytrwałości i mądrości, który się objawił bezprzecznie w ostatnich naradach Wiedeńskich i który od czasu zamknięcia tych narad okazał się najgodniejszym ze strony niektórych pierwszych Niemieckich Rządów, to nie trzeba obawiać się będącego o naszą wspólną Ojczyznę. Niemniej pozostaje wielka sława, jeśli przez mądrość i wytrwałość swoich Rządców w nieporuszonym utrzymaniu swoich istniejących urzędów, wiernym sposobie myślenia swoich ludów w potężnej rękomyi swego Związku znają środki potrzebne, aby wśród nawalności czasu i wewnętrznym zagrażającego, utrzymali pokojowy i swój dawny porządek, niepodległość i godność i swój dawny charakter. Jego Cesarska Mość przekonany, że nikt z członków Niemieckich Związkowych nie będzie obojętnym na ten zaszczyt i Sam N. Cesarz pozostaje się za szczęśliwego, iż miał udział do tego w przekonaniu, że dla tak wielkiego i ważnego celu, nie ociążał się z usiłowaniami i siłami.

Przed kilku dniami przybył do Frankfurtu Hrabia Gottorp z Bazylei, gdzie od kilku lat mieszkał, aby tam przepędził terażniejszą jesień i zimę.

D a n i a .

Ponieważ ośmiu przybyły z Indyi do Wschodnich do Kopenhagi przywieziony suknie należące do zmarłego Kapitana w Altonie gierze na zarząd, i takowe zostały wyłożone na ład bez uwiadomienia o tem zwierzchności i należnego z niemi postąpienia, zamknięto ten, do którego pomienione suknie wniesiono, zamknięty i wypadek takowy publicznie nie został ogłoszony. Wspomniony dom obsadzony jest strażą wojskową, dikt nie może z tego wniść ani z tego wyjść.